

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Julius' 19-dikén, 1825.

Perút illető Tudósítások.

Még eleven emlékezetekben lehet azon figyelmes ujságolvasóknak, kik a' minden napi dolgokat is, mint minden napi históriát, egymásból függőleg szeretik olvasni, hogy melly sokféle zűrzavaros' s egymásnak ellentmondó tudósításokat kellett nékiek a' múlt egész esztendőnek lefolyta alatt olvasniok a' Párisi Csillag' s Madridi Gazetta kiadásaik szerént. Hanem ha az ember ezen dolgokat már most hiteles előadásból' s egymásból folyólag olvassa, valósággal nem tsudálhatja, hogy miért adattak ezen dolgok akkor olly zűrzavarosan elé.

Azok a' Spanyol Generálisok és Stáb-tisztek, kik ezen Perui, világ'-végeig emlékezetben maradandó 1824-béli táborozásban fő személyek voltak, Európába vissza jövén nagyobbára még mind Bordeaux városában Frantzia országban tartózkodnak, ott akarván elvárni, hogy mitsoda rendelést tesz' erántok a' Spanyol Országlószék. A' volt Vice-Király La-Serna egyedül Bayonnébe vette útját, 's onét kérelmet küldött a' Madridi Udvarhoz, hogy maga is oda mehessen; de még nem hallik, hogy megnyerte volna ezen engedelmet. Gen. Canterac Bordeaux városában halgat tsendesen. Ez az ő születése földje. Nem gondólják, hogy mostanság Spanyol Országba menjen. Azt mondják, hogy egy környülállásos előadást akar nyomtatásban kiadni a' Perui hadakozásról, 's annak örökre emlékezetes utolsó időszakaszáról. Ezen Generálisok, általjá-

ban vévén, majd mindenik küldött Madridba egyegy leírást ezen hadakozásról, 's mindenik a' lehetőségig jól szoll magáról. Olan eta ellen mindnyájok rettenetes mérgelődéssel írnak, 's néki tulajdonítják Perú elveszését, azért, hogy a' Vice-Királyal La-Sernával szünet nélkül egyenetlenkedett.

A' mik Peruban a' mult esztendőben, nevezetesen annak második felében történtek, úgy irattatnak-le ezen fő tisztek által, mit tsak nem képzelhetetlenek. Talám nem fogják hát Magyar Olvasójink is kezeikből ezen tisztek között egyiknek előadását unalommal ellökni. Így beszél ezen tiszt: — „

„A' Perui ármáda' minden fő vezéreinek egymásközt uralkodott egyenetlenkedése volt valóságos oka az ezen ármádat ért szerentsétlenségeknek. Míg egyetértettek, meglehető szerentsével tsatáztak, de a' melly a' helyet, hogy az ő buzgóságokat kettőztette volna, első okúl szolgált az ő egyenetlenkedésekre. A' Columbiaiak ezekbe vevén, hogy a' Spanyol Generálisok között mindenik magának tulajdonítja a' győzedelmet, használták az ő czivakodásaikat. —

„La-Serna előre ellátta, hogy mi veszedelmes lehetne ezen egyenetlenkedés a' Király' ügyére nézve, és semmi fárodsággal nem gondólt, tsak hogy az egymás eránt való megengesztelődést telyesen helyreállithatta volna; de minden iparkodásainak ellenkező következései lettek. A' planum, melly szerént a' Spanyol sergek dolgoztak, e' volt: Az ármáda két részre osz-

tatott, Északira és Délire; 's az elsőnek vezérlése Canteracra, a' másodiké Valdezre biztatott. Mind kettőjük alá azon tsapatok adtak, mellyek őket leginkább szerették, 's úgy folytatták a' vezérlést, hogy egymástól semmi függésben nem voltak. De így se' lehetett eltávolítani a' köztök való irigykedést. Canterac megbántatottnak érezte lenni magát, azt gondolván, hogy Valdez nagyobb jutalmaknak 's megkülönböztetéseknek lett részese, mint ő, 's megbántatását igen ellentelen kifejezésekben nyilatkoztatta ki a' Vice-Király előtt, 's azt kívánta, hogy ő is hasonló módon jutalmaztassék meg.

„Az Északi armáda Tarma tartományában Limától 40 mértföldnyire tanyázott, a' Déli armáda pedig Arequipa tartományában. A' Vice-Király' fő hadi szállása pedig Cuscoban Perú közepén volt. Gen. Olanéta 2,500 emberekkel Felső Peruba Potosiba vala rendeltetve, hogy a' Buenos-Ayresi Egyesült tartományokat szemügy alatt tarttsa, de ő e' helyett a' felső parantsolatok eránt való engedetlenségnek, a' Királyi ügy' pártfogásának színe alatt, legveszedelmesebb példáját mutatta, midőn kinyilatkoztatta, hogy ő a' határtalan Királyi Hatalomban a' Constitúció által okoztatott változásokat tellyeséggel meg nem esméri. Ezen meghasonlást éppen akkor tsinálta Olanéta, midőn legjobbak voltak a' kinézések arra, hogy a' Király' ügye győzedelmeskedjék. Callaó már alája adta vala magát a' Királyi seregnek; a' Limaiak a' Kolumbiai őrző sereg ellen felkeltek vala; Bolívar Truxillóig vissza menni kéntelenített, minekutánna sergének egy része magát fogságra adta. Ekkor az Északi armáda kötelessége a' lett volna, hogy Truxilló felé nyomúljon előre, 's a' Bolívar' armádájának maradványát a' Rió-Sántón kergetse által Kolumbiába. E' pedig minden nagy baj nélkül megeshetett volna. —

„Az Északi armáda meg is tette a' Truxilló felé való elenyomulást, de nem lehetett sikere iparkodásainak, azért, mint hogy a' Déli armádatól nem segítettethett, melynek az Olanéta' szemmeltartására hátra kellett maradni, ki már ekkor ellenséges állásba helyeztette vala magát a' Vice-Király ellen. Canterac már ismét vissza érkezett vala Huancayóba, melly által új bátorságot adott Bolívarnak, ki ezen időközben armádáját Truxillóbol és Quito bol megerőssítette, 's Kolumbiából is segítséget küldtek néki a' tengeren Panamából, a' melynek útját az Ásia 's a' véle lévő apróbb Spanyol hadi hajók elvághatták volna.

„A' legnagyobb hiba tehát, a' melly ezen táborozásban történt, a' volt, hogy Canterac Bolivárt oda hagyván magát vissza vont, mint hogy ő a' maga 7000 embereivel a' Déli armáda' segedelme nélkül is elég erős lehetett volna elejintén a' Bolívar megverésére, tsak időt ne engedett volna néki armádájának megerőssítésére. Ezen terhes környülállások között történt, hogy a' Vice-Király megszollította Olanétát, hogy adjon számot tselekedeteisől, egyszersmind sürgetőleg szemé' elibe terjesztette, hogy melly nagyon szükséges volna az egyesség. Azonközben, hogy semmi fogása ne lehessen Olanétának az egyenetlenkedésre, maga a' Vice-Király is, még azt se várván, hogy Madridból parantsolatot vegyen réa, maga önként eltörlötte az addig fennállott Constitúziós Országlási intézeteket, 's a' határtalan Királyi hatalmat telyes kiterjedése szerént proklamáltatta; 's végre azt is megígérte Olanétának, hogy tsak a' köztök való egyetértés állhasson lábra, minden lehetségesekben telyesíteni fogja kívánságait. Azonban semmi iparkodásainak nem lett fogantja; Olanéta tsak arra halgatott, a' mit néki a' gyűlölség diktált.

„Valdez maga útnak indult Poto-

si felé csak azért, hogy Olanétával találkozzán néki jóvallatokat tehessen. T a r a p a y á b a n jöttek össze; meg is egyeztek több pontok eránt: hanem Olanéta ezen Egyezést is nem soká megrontotta, 'smár ekkor csak a' fegyveres erő vala hátra elene. A' Bolívar' armádája azon közben tsendesen nyomult előre, 's néki C a n t e r a c elejibe indult; Junin mellett szembe találtak, 's nagyon vakmerő verekezésre került a' dolog, de csak a' lovasság között, melly azon végződött, hogy a' Spanyol lovasság hátat adni, 's előbbeni tanyájába Huancayohoz vissza menni kén-telenített. Ekkor a' Déli armáda 400 mértföldnyire állott az Északitól. Későbbre egész armádájával, lovasaival és gyalogjaival együtt, K u s k ó h o z hátrált vissza Canterac, hogy magát a' Déli armádával össze tsatólhassa.

„Az Északi armáda Kuskóhoz megérkezvén onnét a' Vice-Király parantsolatot küldött V a l d e z h e z, hogy Olanétának békét hagyván, lehető sietséggel vigye armádáját ő is K u s k ó felé. A' Vice-Király az alatt míg Valdezét várta, idejét az Északi armáda organizáltatására, 's a' katonák bátorságának helyreállttatására fordította, kik valósággal azon mértékben megfélemlettek mint a' Kolumbiaiak megbátródtak vala. Már a' Kolumbiaiak is csak 25 mértföldnyire állottak Kuskótól, hanem a' Vice-Király még ekkor csak tartóztatni iparkodott őket, és semmi véghatározású verekezésbe nem akart botsátkozni; a' Valdez' sergeit várta.

„Gen. Valdez egy felől a' vett parantsolatot, más felől a' szörnyű nagy útat forgatta szemei előtt. Végre csakugyan elszánta magát: hanem elébb, hogy sem K u s k ó felé útnak indult volna, Olanétával gyilkos módon megverekedett, 's őtet olly állapotra juttatta, hogy néki hátulról semmi alkalmatlanságot ne okozhasson. Azonban mind e'mellett is birtokában kellett

hagyni sok nagy tartományokat, mellyekből azután ismét organizálhatta sergeit: V a l d e z pedig a' hosszú úti strapátzia miatt sok embereit elvesztette; hanem egyéb eránt szerentsésen megérkezett Kuskóhoz.

„A' Vice-Király örömmel szemlélte maga körül az álhatatosságban és türelemben egymással e'képpen vetélkedő Déli és Északi armádákat, hanem a' volt már most a' baja, hogy ő inkább bizakodott a' V a l d e z' mint a' C a n t e r a c' katonai tálentomához, azonban az első csak Generálmajor a' második pedig Generál-Lieutenant lévén a' fő vezérséget nem adhatta az elsőnek: tehát nem tehetett egyebet, hanem mint hogy maga mind a' kettőnél nagyobb rangú tiszt volt, maga vette által a' fő vezérséget, 's amazok ő alatta kommandíroztak. Így egyik se' tarthatta magát megbántatottnak. Valdez az' előlmenő serget, Canterac a' több tsapatokat vezérelte. Mikor K u s k ó b o l kiindultak 10,500 minden féle fegyveresek tették ezen serget; volt 12 ágyuja, elegendő szekere, lova; egy szóval semmi fogyatkozása nem volt; még is végső veszedelmére indult útnak. A' Vice-Király kiadta a' szokott proklamációt, 's a' tsapatok hozzá fogtak az előrenyomuláshoz.

„A' Kolumbiaiak az ellenségnek közelítését látván, vissza kezdték magokat vonni; hátrálássokat több tsapatokban és több erányban folytatták. Az előrenyomulás nagy bajjal és csak nem járatlan helyeken esett; későbbre az eleség is megfogyatkozott, melly miatt már szökni is kezdttek vala a' katonák. A' Spanyol vezérek közt régebben uralkodott egyenetlenkedés ismét mutatni kezdte magát, mellyből lehetetlen vala jó következtéstjövendőlni. Kivált az úgy nevezett Északi armáda' alsóbb vezérei mutatták ki legerőssebben a' főbbek eránt való engedetlenséget; a' Vi-

ce-Király' rendeléseit szünet nélkül kritizálták, gunyolták.

„A' Matarai térséghez érkezvén, a' 6000 emberekből álló Kolumbiai armádát két ágyúkkal hadi rendben állva találták. Itt a' Kolumbiaiak verették-meg; elvesztették 600 embereiket, egyik ágyújukat, 's a' Generálisok, a' Stáb és a' Titoknokság' minken bogáziáját, és itt bizonytalanság teljes győzedelmet nyertek volna a' Spanyolok, ha a' Gen. Canterac' Osztálya a' tölle kívántatott két Batalionokat még a' tsatázó mezőre kiküldhette volna, de a' melyben őtet az éjszakának elkövetkezése meggátolta. Bolívar azonközben észébe vette a' veszedelemet, össze szedte megzavarodott armádáját, és Chancay felé a' Limai vidékre folytatta hátrálását: hanem más felől a' Vice-Királyt is meggyőzte ezen verekezés a'-felől, hogy melly rossz következése lehetne annak, ha a' Spanyol armáda meg találna verettetni, nem annyira az armádának magának rossz állapotja, mint inkább a' vezérek' egyenetlenkedése miatt. Erre nézve armádáját Guamangánál megállítani jónak találta, melyre annyival is inkább szükség vala, hogy az essős idők elkövetkezvén a' sok strapátzia miatt ellankadott katonaságnak nyugvó napokat kellett engedni; 's ezen helyen friss húst is szerezhettek magának az armáda. —

„A' Matarai tsata után elébb a' Jaui völgy felé próbálták magokat visszavonni a' Kolumbiaiak, hanem a' lakosok zombonáskodása miatt nem találták jónak arra venni útjokat, 's ezért választották az Ayakuchoi megvehetetlen tanyát, hogy ott várják-be a' Spanyolokat. Úgy gondolkozhatni, hogy a' Spanyoloknak jobb lett volna temporizálni, 's a' Kolumbiaiakat ezen tanyájokban, hol se' eleségek se' vizek nem volt, vesztegleni hagyni: de másképpen rendelte vala el a' szerentsétlen végzés, úgy tudniillik, hogy

a' Spanyol Generálisok Decemb. 8-kán hadi tanácsot tarttsanak 's meghatározzák, hogy 9-dikben megütközzenek, 's meg is ütköztek. —

„Már az ütközet' elején rosszul ment a' Spanyolok' dolga; nem vólt helyly hogy a' massákban álló Batalionok kiterjeszkedhessenek, úgy meg se' lehetett gondolni, hogy a' lovasság' bévághasson 's dolgozhassék, melyből a' lett a' Kolumbiaiaknak egy Vadász Kompaniája, egy Batalionja 's két Svadronai elégségesek valának arra, hogy a' Spanyol armádát semmivé tegyék, melly a' megzavarodás után magát rendbe szedni, csak egyszer se' tudta. A' Spanyol ágyúknak elfoglalására úgy szollván csak egy pillantat elég vólt a' Kolumbiaiaknak. A' zavarodás és rendetlenség a' Spanyoloknak minden tsapatjaikra hirtelenül kiterjedett, 's ennek a' Kolumbiaiak tüstént hasznát vették. A' Vice-Király, ki a' maga Stábjától elválván, valami keskeny ösvényen lefelé lovaglott, a' lovával elesett, megsebesedett, 's fogáságra esett. A' több Generálisok azonhalom felé vágattak, mellyen vezérjeket állani tudták, 's értésekre esvén a' rajta történt szerentsétlenség, tüstént a' Kolumbiai Lógerbe futottak 's a' tudva lévő gyalázatos Capitulátziót megkészítették: Tsak egy se' találtatott köztök, ki az elszélesztetett tsapatokat öszszerkesztette volna, vagy, kinek eszibe jutott volna, hogy vonja hátra magát az alattalévőkkel 's azon segedelem eszközöket, mellyeket Perú még szolgáltatott volna nékiek, haszonra fordítsák; készebbek voltak mindent elveszteni, hogy sem, a' mit meg is kellett volna tselekedniük, magokat Olanétához tsatolták 's az ő vezérlése alá adták volna. —

„De különben is sok segedelem-kütfefeik lettek volna még hátra a' Spanyoloknak csak használni tudták vagy akarták volna. Guamanga tartománya, mellyet a' Kolumbiaiak elfoglaltak, mindenétől kipurzítva vala, Kusko ellenben, melly

még a' Spanyoloknak engedelmeskedett, mindennel bővölködött. De számokra nézve is meglehetősen erővel bírtak még néhány helyeken. Miranda az Apurimac' partján 800, Kuskóban 1000, Punóban 400, Olanéta Potosinál 2500 emberekkel állottak, részint lovassággal részint gyalogokkal. —

Kuskoban ágyuzó készüléte is meglehetősen állott még a' Spanyoloknak. Callaóban is ott volt Rodil 2000 emberekkel; úgy Aquillera is a' Nagy-völgyben 1400 emberekkel; 's két vagy három Svadronok a' tenger' partjain. Mind ezekből a' magános tsapatokból még szép armádát össze lehetett volna szerkeztetni 's nem volt ok Perunak illy hebehurgya módon való feladására. Hanem az Olanéta ellen való indulatoskodás, a' vezérek között uralkodott egyenetlenkedés, a' sergekben erőre kapott gondolkodási mód, 's mindeneknek felette némellyeknek azon félelme, hogy vagyonaikat elveszthetnék, hozta-el a' Spanyolokra ezen szörnyű tsapást, még pedig a' mi megjegyzést érdemel, akkór, midőn már minden egyéb kinézések, közzel való és állandó békességgel bízatták a' Royálistákat. — (Folytatása következik.)

A' legújabb tudósításokból látjuk, hogy Generális Olanéta a' Perui theátrumon a' maga részit kijádzotta, 's Generális Sucre által nagyon megvertett, úgy hogy csak maga szaladhatott-el egy maroknyi néppel, 's arra jutott, hogy bizontalan plánun nélkül tévelyeg fel's alá.

Callaó még nem adta-fel magát, de reménlik, hogy nem sokáig fog haladni vég-sorsa, mint hogy az Ostromlókolly szerentsések valának, hogy minden friss vizének útját elvágták.

Már Kuskó, ez a' régi Inkák' fő városa is alája adta magát az Independensek' Országulásának.

Lombard-Velencei Királyság.

Császár és Császárné Ő Felségek Ferencz Károly és Renát Vice Király Ő Cs. Fő Herczegségekkel 's ezeknek Hitve-seikkel együtt, Jul. 7-dikén déltájban Bresciából Cassalmaggioréba érkezvén, a' lakosoktól nagy örvendezéssel fogadtattak. Jul. 8-dikát itt töltötték-el a' Felségek, 's innét 9-dikben mind együtt Párma felé tovább indultak.

Császár Ő Felsége Monzából 60,000 Austriai Lireket méltóztatott Jun. 24-kén a' Mailandi szegények között való kiosztatásra kegyelmesen határozni.

B é c s.

Az Austriai Nemzeti Bankó-Igazgatás, ma kedden délelőtt, az általa beváltatott papíros pénzből, a' Glaszin az elégető házban, a' kirendeltetett Biztosok jelenlétében, 10 millió forintokat elégettetett.

Bétsben a' Státus obligátziók' közép árra volt Jul. 16-dikán:

Az 5 per Centeseké,	96 5/16 for.
Az 1820-béli sorsrabotsáttattaké,	151 1/2 for.
Az 1821-béli hasonloké	152 1/8 for.
A' 2 1/2 p. C. Béts városa' Bankojáé,	55 5/8 for.
A' Bánkó - Aktziák keltek mind Conv.pénzben.	1220 for.ton.

Magyar Ország.

A' Posonyi Ujságlevelek jelentik, hogy Császár és Király Ő Felségének azon Regálisai, Meghívó Királyi levelei, melyek által a' Diétának kezdetét jövő Sept. 11-dik napjára, Bergamoban. Jul. 3-dikán Posony városába meghatározni kegyelmesen méltóztatott, oda valamint a' Ne

Vármegyéhez úgy a' Ns Magistrátushoz is folyó hónap' 13-dikán megérkeztek.

Rettenetesek azok a' sok égések, a' mellyekről hazánkból folytában tudósítottunk. **M o d o r** (Modern) Királyi városából (Posony V. gyében) írják, hogy e' h. 6-kán déli 1 órakor a' városnak egyik külső részében gyulladás támodván, a' nagy szél miatt olly hirtelen elterjedett, hogy öt minutumok múlva már tíz helyen égett. Sem a' városi lakosok, sem az ott kvártélyozó **Ferdinánd Vasasai**, sem a' szomszéd **Bö-zini** (Pösingi) tűz-oltó edényeikkel ide szálladott lakosok' iparkodása, nem vehetett erőt a' tűznek nagy erején; 181 házak égtek a' földig-le minden mellettük lévő épületeikkel, pajtáikkal, 's istáláikkal egyetemben.

Szombathelyről Julius' 15-dikén 1825.

E' folyó Hónap' 10-dike Szombathelynek olly érzékeny öröm innepe volt, mellyet (bátran elmondhatni) csak századok adhatnak, ha annak érdemét nem a' külső lármás kurjongásokban, hanem a' szívönkénés édes ömlésében helyeztetjük. — Mélt. **Böle András** Püspök Úr **Ő Ngának** Szombathelyi Püspöki székébe lett fényes béiktatása innepe volt ez, mellyet maga a' természet pompásan megülneni lát-szott, mint hogy a' fenn jelelt napot szomorú esős, és vastag fellegekkel borított idők előzván, Julius 10-dikén teljes méltóságában lépe egünkre a' nap, 's egész napot és éjtszakát óhajtott derület és csendes kellemetesség ajánlotta. E' szép napnak reggeli 8 órai idejében indult meg a' **M. Püspök Sz. Mártonból** a' **T. P. Dominicánusok'** klastromából, mellytől nem messze a' város' belsejébe vezető út közepén a' hasonló örömtől repeső Zsidóság

egy általok egygyügyű esínossággal de igen jó ízléssel felállított győzedelmi kapunál, mellynek tetején lévő karban egy híres **Rohonczi Zsidó** banda kellemes harmóniával zengedezteté muzsikáját, maga szokott szertartása szerént fogadván-ei **Püspök Ő Nagyságát**, szívből eredett beszéddel üdvözlé. Innen hangos **Eljen** kiáltások közt tovább folytatván menését elérkezék a' városnak **Gyöngyös** folyóján emelt hídjához, mellyhez nem messze már magában a' városban egy díszes győzedelmi kapu emelkedett, mellyet szintúgy hat zöld gallokkal ékesített kisebb boltozatok előztek; itt a' városnak igen ügyes és érdemes **Bírája Nztes. Mittermayer Ferencz Úr**, több városi belső Tanácsos Urakkal egyetemben elfogadván őtet egy rövid, de érzékeny és szivre ható beszéddel fejezé ki a' városi Tanácsnak és népnek szíves hódolását, nem színlett hívségét, szeretetét és tiszteletét; innen két sorban helyeztetett számtalan egyarányú fehér vékony köntösbe öltözött, 's zöld patyolattal övezett kisebb 's nagyobb koszorús leánykák harsány **Eljen** kiáltások között hintették karaikról függő kosaraikból jó illatú virágaikat a' szeretett Püspöki méltóság előtt. Illy módon elérkezék a' **Sz. Ferencz Szerzetesek'** Temploma eleibe, holott egy oltár készítettén, annál Püspöki Egyházi ékességeibe felöltözött. Itt várakozának már **Ő Ngra TT. NN. Vas és Szala Vármegyék'** drága fényes Magyar köntösben tündöklő kiküldöttségei, 's a' **Fő Herceg Ferencz** itt tanyázó **Ns Vasas** és más **Ezeredbeli T. Tiszti Kar Tagjai**, valamint több világi Méltóságok és Nemesség, kik kiszabotthelyeikre állván, megindult a' fényes **Processio**, mellyet vezetett a' **Szombathelyi Magyar Lovas polgári Katonaság**, gazdag nemzeti öltözetben, 's lovaik pompás készülétével valamint dícséretes rendtartással is figyelmet érdemelve, kiknek **Osz-**

táját az előbb tisztelt Ns Vasas Ezerednek számos tagokból álló táborigényes muzsikája szinte az elragadtatásig díszesítette: ezt követték a városi Mester emberek minden nemű Czéhjei, mindenik tulajdon zászlóit lobogtatva, mellyek után szép rendeltette katonai lépéseit az igen jól gyakorlott Sz. Kir. Kőszeg városának e végre idejött Polgári gyalog Katonásága tulajdon zászlója alatt, Ns Würtemberg Ezerede táborigényes muzsikájainak zengései által elevenítve; ezek után szép hatos renddel 's csendes lépésekkel ballagott a Gymnasium 's Lyceum beli Tanuló ifjúság, ezután a Városi Tanács, mellyet követett a Püspöki Tisztség; most már kezdődött a Kereszt után jövő Papság, melly után négy Öspörötök által tartatott Baldachinum alatt ment Püspök Ő Nsga, kit vár béli hívei követtek, 's azután a fényes öltözetekben ragyogó több rendbeli kiküldöttségek, minden rendben lévő Papi Világi és Katonai Méltóságokkal, és Uraságokkal egyetemben. Végre az egész serget zárta igen szép, 's valóban dicséretes Katonai renddel a Szombathelyi polgári gyalog katonaság egy forma csinos öltözetben, mellynek hasonlóul tulajdon ékes Török muzsikája nem kevés öregebbé a pompás innepnek örömeit. — Illy renddel tehát megindulván a fényes Processió, minden harangok megszólalának, 's az egymást váltó mennyei hangzatú muzsikák ékes hangjai tölték el e városnak minden utszáit, a részt vevő nézőket pedig egy édes érzésnek örömei fogák el; — Végre a Cathedrális Templomhoz érkeztén, a Polgári Katonaság a Templom előtt kirendelt helyeit elfoglalá, a Ns Vármegyei katonaság pedig az itt lévő Ns Rhad i w o j e v i c h Ezeredbeli Verbung katonasággal a jó rend fenn tartásra ügyelő őrállásokra helyhez tettek, míg azonban a Templom ajtajában az oda érkezett Mélt. Püspököt Fő Tiszt. Szabó Imre Kánonok és Apát Úr Egyházi ékességében

megjelenvén a szokott imádság elmondása és szentelt víznek általadása után a Tisztelt Püspök a nagy Oltár előtt készített térdeplőre borulván, mind addig ott marada, míg a Chorus a Te Deumot el nem zengette. Melly megtörténvén a Szombathelyi 's Kőszegi gyalog Polgárság salvét lövén, a számos mozsarak durrogási kezdették innepi dörgéseiket, 's az alatt F. T. V a r a d y József Kánonok Úr a Fels. Kir. Diplomát, 's a Szents. Római Pápa Bulláit felolvastván, annak helyébe F. T. De z s e Pál Kánonok Úr lépett, 's egy hathatós jeles beszéddel üdvözlé a szeretett Fő Pásztort, mellynek végeztével háromszor zendült meg a tárgos Királyi ékességű Templom az Éljen kiáltásoktól, mellyekre a polgári puskák ropogási és mozsarak durrogási folyton feleltek, a muzsikák pedig egyre riadozának. — Beülvén már a M. Püspök az ő pompás Püspöki Székébe, 's egy felséges, Püspöki Méltóságához illő fontossággal, szerénységgel, 's igaz atyai lélekkel tölt, Cicerói ékes szózással tartott Beszéddel annyira elfoglalá a temérdek halgatók szíveit, hogy a kik még eddig nem ismerték is, szinte az imádság magához hódította. Ennek végével a sok puskák 's mozsarak durrogási közt felöltöztetvén, 's Fő Tiszt. H o r v á t h Pál Sz. Benedek szerzetén lévő Regens Apát, és G y ö n g y ö s y Pál Csornai Prépost Urak, 's a szokott papi szolgálatok kísérése között a szent Mise áldozathoz kezdett, mellynek minden főbb részeire a puskák mozsarak durrogtak, 's a dob trombita szó harsogott. — Végül lévén mindeneknek Ő Nsga azon renddel mellyel a Templomba, fényes Residentiájába vissza kísértetett, holott a T. Districtualis Tábla 's már Tisztelt Ns Megyék, 's egyéb kiküldöttségek 's főrangú Uri Vendégek megüdvözlék; a Szombathelyi Lovas és Gyalog Polgárság pedig a Residentia előtt leütvén zászlóikat az ő

állók kirendeltettek, a' többi polgári katonaság pedig kiki maga rendelt helyére, Osztályához tartozó muzsikáiknak ékes zengési között elmaschiroztak. — Hogy a' köz nép is ezen emlékezetes innepben részt vegyen, a' M. Püspök bőkezűsége pénzt szórattott, a' többi Úri vendégeket pedig gazdagon megvendégelte. Dél után, a' Szombathelyi gyalog Polgárság' Tisztei Osztályokat ezen innephez méltó örvendezésre deríteni kívánván, az ugy nevezett Praterba maschirozott, melly alkalmasan elkészítve lévén sok táborig sátorokkal valamit megtöltve, 's a' szabad levegőn híves fákat árnyéki alatt tánczó hely egyenesítetvén, itt táncz, amott, poharak nem kímélt ürítési között hangoztak a' Tisztelt Méltóság' hosszas életéért szerencsés és boldog kormányozásáért a' tiszta szívből eredett őszinte óhajtasok. — Általában mind a' városi Biró Úrnak fáradhatatlan iparkodással tett rendelései, mind a' Szombathelyi 's Köszegi Polgári Katonaság érdemes Tiszteinek ügyessége annyira díszesíté e' jeles innepet, hogy azt mindenek méltán bámulnak és magasztalnak. — Ezen alkalommal 12 Rendbeli versezetek jelentek meg Püspök Ó Nga Tiszteletére, mellyek között legnevezetesebb Horváth József Elek Ügyviselő Úrnak illy Czímű nagyobb munkája: „Szombathely' E ve i“: mellyet ugyan ezen alkalommal Tisztelt Ó Ngának ajánlott a' Szerző ('s mellyet a' jövő postaszekeren közleni fog a' tudósító). Estve felé muzsika zengése közt táborig mulatságából díszes rendel vissza térvén a' Szombathelyi Magyar Lovas és Gyalog Polgárság Ó Nga Residentiája előtt katonai rendbe állott 's jó ideig tartott muzsikai zengedezéssel zárta-be tiszteletének örömmel innepét: ezen alkalommal Püspök Ó Nga egész leereszkedéssel, mint egy nyájas sze-

lid Atya lejövén hív tisztelői mint édes gyermekei között megjelent 's a' muzsika végeztével a' nemes lelkű polgároknak érette tett önkénes szíves hódolását szívre ható kegyességgel megköszönte. Ezen napra következett éjtszakát jelesé tette az egész városnak pompás kivilágosítása, mellynek alkalmával a' temérdek felírások nyilván jelentették azon édes örömet, mellyet mindnyájan egy szívvel lélekkel éreztek, 's valamint a' jó szívű Polgárok, úgy minden renden lévő inneplők önként vallottak. — A' kivilágosítás innepét vidámitották a' minden szálákban tartatott mulatságos Bálók. — Más nap az éppen itt lévő Nemzeti Szín-Játszó Társaság Horváth József Elek Úr által ezen alkalomra készített Énekes Játékot ezen Czím alatt: „Dáphnis a' jó Pásztor“, Ó Nga tiszteletére eljátszotta. — Szerencsés Város! — Szerencsés Megye! melly olly derék fő Pásztor kormánya által vezéreltetik, ki ifjú korától fogva annak kebelében élven nyáját ismeri, 's kormányát az szerént alkalmaztatván boldog jövővel biztatja szeretett övéit, kik hasonlóul ismervén felséges tulajdonságait édes bizodalommal borulnak atyai zsámolyához, 's magokat hódolásokban boldogoknak ismervén szent hévvel kérik reá árasztatni az egek' áldását. — Hogy szent, 's mindenön haszon vadászattól ment édes hódolással viseltetnek ezen kedvelt Méltóságához, mind e' Megye hívei, mind e' város Polgárai, csak onnan-is kitetszik, hogy még Julius' 1-ső napján midőn Budáról felszenteltetése helyéről megérkezett repeső örömmel szinte Szanatig, melly a' városhoz egy óra járásnyi helység a' Polgári Lovas Katonaság elibe ment, a' Gyalog osztály pedig Residentiája előtt ki nem magyarázható örömmel fogadá Ó Nagyságát.